

РОЗВИТОК ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ МАЙБУТНІХ СОЦІАЛЬНИХ ПЕДАГОГІВ У ПРОЦЕСІ ПРОФІЛАКТИЧНО-ВИХОВНОЇ СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРАКТИКИ

Постановка проблеми у загальному вигляді... Профілактика та подолання негативних явищ у молодіжному середовищі є одним із основних напрямів діяльності соціального педагога. Організація профілактично-виховної соціально-педагогічної практики забезпечує закріплення теоретичних знань, формування практичних умінь і навичок здійснення профілактично-виховної роботи з дітьми та підлітками, розвиток особистісних якостей, творчого потенціалу майбутніх соціальних педагогів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми... Проблеми підготовки соціально-педагогічних кадрів, формування їхнього творчого потенціалу, розвитку творчих здібностей, якостей, умінь, стилю мислення та діяльності висвітлюються в багатьох фундаментальних працях. Зокрема, окремі аспекти професійної підготовки соціальних педагогів розкрито І.Д.Звереву, А.Й.Капською, Г.М.Лактіоною, Н.В.Заверико, Л.І.Мищик, В.А.Поліщук, Т.Г.Веретенко, Р.В.Овчаровою, О.В.Безпалько, Л.Г.Коваль, С.Р.Хлебик, В.М.Оржеховською, О.І.Пенішкевич, О.Ю.Пришляк, Басовим Н.Ф. Пащенко С.Ю. та ін. Досвід практичної підготовки майбутніх соціальних педагогів узагальнений Ю.Н.Галагузовою, Г.В.Сорвачевою, Г.Н.Штиною, З.З.Фалинською, Н.С.Олексюк та ін. Психолого-педагогічні проблеми формування та розвитку творчої особистості досліджені в роботах Б.Г.Ананьєва, В.І.Андрєєва, В.В.Андрієвської, Д.Б.Богоявленської, Р.М.Грановської, В.І.Загвязинського, А.З.Зака, В.В.Зеньковського, В.О.Кан-Калика, Н.В.Кичук, Г.С.Костюка, П.Ф.Кравчук, Л.Е.Кряжева, Н.В.Кузьміної, О.Н.Лука, П.П.Лямцева, В.С.Мерліна, В.О.Моляко, В.Ф.Моргуна, К.К.Платонова, Я.О.Пономарьова, М.М.Поташника, С.Л.Рубінштейна, Г.Л.Смірної, С.О.Сисоєвої, Н.Ф.Талізіної, Н.В.Гузій, Л.О.Мільто, Б.О.Федоришина, В.А.Цапка, Б.Д.Шадрикова, Е.В.Шорохової, Г.Г.Андерсена, Г.Дж.Бутчера, Ф.Беррона, Дж.Гетцельса, Б.Гизелена, А.Кестленра, К.Роджерса, А.Маслоу, С.Медника, А.Осборна, Дж. Осубела, С.Париса, К.Тейлора, Е.Торренса та ін. Зміст поняття «творчий потенціал», його структура, причини та умови розвитку, визначені в дослідженнях Б.Г.Ананьєва, В.В.Асєєва, А.М.Матюшкіна, В.О.Моляко, М.М.Муканова, Я.О.Пономарьова, С.Л.Рубінштейна, Д.Н.Узнадзе, С.С.Степанова, Р.В.Ткача, В.І.Андрєєва, Т.Г.Браже, Н.В.Кичук, П.Ф.Кравчук, А.С.Майданова, В.Ф.Овчинникова, Я.О.Пономарьова, Н.Ю.Посталюк, Б.А.Райзенберга, В.В.Рибалко, Н.Н.Ростовцева, І.О.Мартинюка, В.Д.Лихвар, І.В.Воронюк, Л.П.Овсянецької, І.Л.Шпачинського та ін.

Однак проблема організації соціально-педагогічної практики, зокрема її спрямованості на розвиток творчого потенціалу студентів, недостатньо досліджена.

Формулювання цілей статті... Метою даної статті є розв'язання проблеми розвитку творчого потенціалу майбутніх соціальних педагогів у процесі профілактично-виховної соціально-педагогічної практики.

Виклад основного матеріалу дослідження... Термін «потенціал» походить від латинського «potentia», що означає «сила» Уперше він був використаний у природничо-наукових розробках з фізики як спеціальне позначення наукового об'єкта [9, с. 61-62]. З початку 70-х років минулого століття активно застосовується в соціальних і гуманітарних науках. Аналіз наукової літератури свідчить, що термін «потенціал» досить широко використовується в різних галузях сучасного знання. Як наслідок, у його трактуванні відбивається певний галузевий підхід авторів.

Науковці тлумачать цей термін як узагальнену здатність, можливість, силу; джерела, засоби, що можуть використовуватися для досягнення певної мети; можливості окремої особи, суспільства, держави в певній галузі [9, с.62]. Сутність феномену «потенціал» розуміють також як провідну характеристику спроможності людини, що становить її внутрішню, духовну енергію і діяльну позицію, спрямовану на творче самовираження, самореалізацію людських сутнісних сил [3, с. 32].

Поняття «творчий потенціал» вказує на зв'язок особи і творчості через індивідуальні якості особистості, її мотиваційну структуру, ціннісні орієнтації, активність. Так, П.Ф.Кравчук визначає творчий потенціал як сукупність можливостей цілеспрямованої перетворюючої діяльності, в якій відбивається характер взаємозв'язку всіх здібностей людини, як інтегративну якість, що визначає міру можливостей сутнісної творчої сили особистості в реальній практиці і наддіяльнісних відносинах, підкреслюючи, що творчий потенціал є властивістю особистості «взаємозв'язувати», інтегрувати її дії для цілеспрямованого подолання конкретного протиріччя з метою виходу за межі звичайного, досягнутого. Цілісність особистості, на думку автора, виступає інтегральним явищем, що об'єднує різні якості особистості, та проявляється за допомогою творчої сили, яка визначається змістом і рівнем розвитку потенційних можливостей до перетворення, «виявляє» себе завдяки творчим здібностям. Потенційні творчі можливості проявляються у діяльності за наявності певних причин і умов, причому результати творчості залежать також від ступеня розвитку творчого потенціалу [1, с. 24-25].

Н.Ю.Посталюк розглядає творчий потенціал як інтегрований прояв найрізноманітніших якостей особистості. Науковець вважає, що творчу особистість визначають не тільки високий творчий потенціал, але й ступінь її активності в його реалізації [5, с.49-50].

О.І.Клепиков, І.Т.Кучерявий характеризують реалізацію творчого потенціалу особистості через її активність. Поняття “творчий потенціал” учені трактують як якість людини, за допомогою якої реалізується наявна і можлива діяльність у формі праці, пізнання і спілкування [2, с. 32].

І.І.Драч визначає творчий потенціал особистості як складне особистісно-діяльнісне утворення, яке сприяє появі нестандартних, оригінальних рішень і складається з наступних компонентів: мотивація до активної пізнавальної діяльності (потяг до творчості, спрямованість на самореалізацію, пізнавальна потреба, спрямованість на досягнення мети, прагнення до успіху); творчі здібності (уява, пам'ять, нестандартне мислення, фантазія, інтуїція); досвід творчої діяльності (знання, уміння та навички щодо розв'язання нестандартних задач та прийняття нестандартних рішень); характерологічні особливості особистості (активність, ініціативність, впевненість, наполегливість, працездатність, комунікативність, організованість, самостійність) [1, с.27].

Феномен творчого потенціалу є цілісним, але внутрішньо суперечливим явищем, загальним і необхідним моментом суб'єктивної діяльної здатності людського індивіду. Це інтегральна властивість у вигляді здібності, що дає змогу людині здійснювати предметну діяльність. Означена властивість є результатом природної й соціальної активності, що стимулюється певними умовами, і зовнішньо проявляється у праці або доцільній діяльності [7, с.14, с.19].

С.О.Сисоєва вказує на реалізацію творчих можливостей особистості і в предметній діяльності, і в житті. Науковець обґрунтувала систему творчих якостей особистості, що відображає її спрямованість на творчу діяльність, характерологічні особливості, творчі уміння, індивідуальні особливості психічних процесів, які сприяють успіху в творчій діяльності, і за рахунок яких людина здатна діяти як творчо-активний суб'єкт [6, с.119-120].

Неоднозначність трактування поняття означає, що воно є багатовимірним.

З огляду на викладене, ми розуміємо творчий потенціал особистості як відносно самостійну, динамічну систему, інтегральну властивість особистості, що відображає її мотиваційно-творчу активність і спрямованість особистості, характерологічні особливості, досвід творчої діяльності, індивідуальні особливості психічних процесів, які виявляються як здатність інтегрувати її дії для цілеспрямованого перетворення життєвих і професійних ситуацій та забезпечують розвивальну взаємодію особистості з соціальною дійсністю.

Аналіз психолого-педагогічних основ феномену творчого потенціалу, його суті, складових, став підґрунтям для визначення важливого чинника розвитку творчого потенціалу майбутніх соціальних педагогів – соціально-педагогічної практики, зокрема профілактично-виховної.

Практична підготовка студентів є обов'язковим компонентом освітньо-професійної програми для здобуття кваліфікаційного рівня та оволодіння професійними навичками та вміннями. Соціально-педагогічну практику визначають як інтегрований базовий компонент особистісно-професійного становлення майбутнього фахівця, що забезпечує взаємозв'язок теоретичного навчання майбутніх соціальних педагогів із самостійною роботою у закладах соціально-педагогічної та соціальної сфери. Головною метою соціально-педагогічної практики є формування професійних умінь і особистісних якостей фахівця, оволодіння різними видами професійної діяльності на рівні, який відповідає освітньо-кваліфікаційній програмі їхньої підготовки, розвиток творчого потенціалу особистості.

У Чернівецькому національному університеті імені Юрія Федьковича накопичено певний досвід організації неперервної практичної підготовки майбутніх соціальних педагогів, яка включає наступні види соціально-педагогічної практики: ознайомлювальна (I курс), волонтерська (II курс), профілактично-виховна (III курс), організаційно-дозвіллева (III курс), навчально-технологічна (IV курс), стажерська (IV курс), переддипломна (V курс, освітньо-кваліфікаційний рівень “спеціаліст”), соціально-педагогічна та асистентська (V курс, освітньо-кваліфікаційний рівень “магістр”).

За навчальним планом профілактично-виховна практика студентів напряму підготовки “Соціальна педагогіка” проводиться у V навчальному семестрі (4 кредити / 144 години; 1 день у тиждень). Метою профілактично-виховної практики є формування у майбутніх фахівців практичних умінь і навичок проведення профілактичної та виховної роботи з різновіковими та соціальними категоріями клієнтів. Відповідно до мети основними завданнями практики визначено: формування професійно значущих якостей та вмінь майбутнього фахівця, зокрема вмінь планувати, організовувати та здійснювати роботу з профілактики негативних соціальних явищ у дитячому та молодіжному середовищі, психокорекційну та реабілітаційну роботу з дітьми, які мають вади розвитку; закріплення, удосконалення та застосування знань з дисциплін соціально-педагогічного спрямування; розвиток творчого потенціалу: формування позитивної мотивації до активної пізнавальної діяльності, досвіду творчої діяльності, розвиток характерологічних особливостей; формування вмінь презентувати результати практики, у тому числі індивідуальних творчих завдань, на підсумковій конференції, оформляти документи для

звіту (щоденник практики, план-конспект профілактично-виховного заходу, план роботи соціального педагога, план виховної роботи бази практики, матеріали діагностики індивідуальних властивостей особистості, соціальний портрет закладу, соціальний паспорт класу, психолого-педагогічну характеристику учня, психолого-педагогічну характеристику класного колективу).

Основними базами практики є загальноосвітні школи, спеціальні загальноосвітні школи, Притулок для дітей Служби у справах дітей Чернівецької обласної держадміністрації.

Профілактично-виховна соціально-педагогічна практика реалізує компетентнісний підхід до практичної підготовки майбутніх соціальних педагогів.

Зміст діяльності практикантів передбачає формування загальних та спеціальних компетенцій: інструментальних, міжособистісних, системних.

Інструментальні компетенції характеризують когнітивні здібності (здатність розуміти та використовувати ідеї, міркування), методологічні здібності (здатність розуміти і керувати оточенням, організувати робочий час, вибудовувати стратегію навчання, приймати рішення і вирішувати проблеми), технологічні уміння (уміння, пов'язані з використанням техніки, навички роботи на комп'ютері, здібності інформаційного управління), лінгвістичні уміння, комунікативні компетенції.

Міжособистісні компетенції визначаються рівнем розвитку індивідуальних здібностей (уміння виражати почуття, налагоджувати взаємодію, критично мислити, здатність до самокритики), соціальних навичок (соціальна взаємодія та співпраця, уміння працювати в групі, виконувати соціальні обов'язки).

Системні компетенції пов'язані із здатністю усвідомлено засвоювати систему знань, встановлювати причинно-наслідкові зв'язки, сприймати співвідношення частин цілого, оцінювати місце окремого компонента в системі, планувати зміни з метою удосконалення системи, конструювати нові системи.

Оволодіння професійними компетенціями реалізується через функції соціального педагога. Зокрема комунікативну, організаторську, діагностичну, прогностичну, попереджувально-профілактичну, корекційно-реабілітаційну, соціально-терапевтичну, охоронно-захисну.

Специфіка профілактично-виховної соціально-педагогічної практики потребує оволодіння студентами знаннями особливостей соціально-педагогічної роботи в загальноосвітній школі, спеціальній загальноосвітній школі, притулку для дітей; теоретичних основ соціальної профілактики та реабілітації, здорового способу життя, методики підготовки та проведення профілактично-виховних заходів з дітьми та молоддю; формування вмінь планувати профілактично-виховну діяльність, відповідно до інтересів, індивідуальних особливостей вихованців організувати соціально-значиму діяльність дітей та підлітків; застосовувати індивідуальні та групові форми роботи; регулювати відносини в колективі вихованців; здійснювати оптимальний вибір засобів, методів, прийомів компетентного втручання в кризові ситуації, що виникають; діагностувати проблеми особистості й колективу; прогнозувати позитивний результат профілактично-виховної діяльності.

Результатом профілактично-виховної соціально-педагогічної практики є комплекс компетенцій, що містять теоретичні знання, уміння творчо застосовувати їх у конкретних ситуаціях, навички творчої практичної діяльності майбутнього фахівця.

З метою створення сприятливих умов для розвитку студентами творчого потенціалу, у процесі практики застосовувались наступні види діяльності: соціальне обстеження сімей учнів, проведення профілактично-виховного заходу (бесід, тренінгів, конкурсів, розвивальних ігор) з різновіковими групами вихованців, розробка заняття гуртка для учнів, діагностика індивідуальних властивостей особистості (інтересів, актуальних проблем і потреб, соціальних зв'язків, причин виникнення соціальних, психологічних, емоційних порушень, позитивного потенціалу, "проблемного поля", соціального статусу в середовищі формального і неформального спілкування) та ін.

Розвитку творчого потенціалу практикантів сприяли розроблені індивідуальні науково-дослідні завдання (ІНДЗ) різного рівня складності. Зокрема, ІНДЗ I рівня складності відображають уміння практикантів готувати методичні матеріали для проведення профілактично-виховних заходів, соціальні ролики на актуальну тематику; розробляти план проведення профілактично-виховних бесід, диспутів, сценарій проведення прес-конференцій з учнівською молоддю на актуальну соціальну тематику); аналізувати причини зростання правопорушень і злочинів серед неповнолітніх на сучасному етапі розвитку суспільства. ІНДЗ II рівня складності дають можливість практикантам проявити вміння розробляти соціально-педагогічні тренінги з учнями; описувати досвід практичної діяльності соціального педагога навчального закладу; підбирати методики попередження шкідливих звичок учнівської молоді; розробляти анкети для визначення причин куріння підлітками, проекти шкільного стенду з профілактики шкідливих звичок учнівської молоді; готувати пам'ятки для батьків з метою профілактики протиправної поведінки дитини; описувати досвід роботи провідних фахівців органів і служб, які здійснюють соціальний захист і профілактику правопорушень серед неповнолітніх в місті. ІНДЗ III рівня складності визначають рівень розвитку умінь студентів на основі аналізу крайової періодики готувати повідомлення про зміст правопорушень і злочинів серед неповнолітніх в місті та області, наводити статистичні дані; готувати план роботи

соціального педагога навчального закладу; розробляти індивідуально-профілактичні програми роботи з неповнолітніми правопорушниками; оформляти "Методичну скриньку" соціального педагога бази практики; розробляти кросворди на тему "Профілактика шкідливих звичок серед дітей і підлітків".

Оцінка ІНДЗ враховує рівень складності, повноту виконання, рівень прояву самостійності, ініціативності, дослідницьких здібностей практиканта.

Вагоме значення для розвитку творчого потенціалу студентів у процесі профілактично-виховної соціально-педагогічної практики є формування в них позитивної мотивації до цілеспрямованої, систематичної, наполегливої науково-дослідної роботи, що зумовлює вибір ними напряму майбутніх наукових досліджень.

Організація профілактично-виховної діяльності студентів та оцінка її результатів здійснюється відповідно до вимог Європейської кредитно-трансферної системи. Підсумкова (загальна) оцінка є сумою балів поточних результатів діяльності студентів (70 балів) і результату захисту практики на підсумковій конференції (модуль-контроль – 30 балів). При цьому оцінка передбачає володіння професійними компетенціями, рівень розвитку творчого потенціалу: мотиваційно-творчої активності і спрямованості особистості, характерологічних особливостей, досвіду творчої діяльності, індивідуальних особливостей психічних процесів.

Мотиваційно-творча активність і спрямованість особистості включає позитивне уявлення про себе, творчий інтерес, допитливість, потяг до пошуку нової інформації. Характерологічні особливості охоплюють сміливість, готовність до ризику, самостійність, ініціативність, упевненість у своїх силах та здібностях, цілеспрямованість, наполегливість, прагнення до кар'єрного зростання, емпатію, гуманізм. Досвід творчої діяльності характеризується проблемним баченням, здатністю до висунування гіпотез, дослідницької діяльності, умінням аналізувати, інтегрувати та синтезувати інформацію, здібністю до особистісного спілкування. Індивідуальні особливості психічних процесів охоплюють альтернативність й дивергентне мислення, самостійність сприйняття, пошуково-перетворюючий стиль мислення.

Для виявлення рівнів творчого потенціалу особистості (високий, достатній, середній, низький) був проведений аналіз діяльності студентів-практикантів за розробленими критеріями та показниками. Результати аналізу засвідчили зростання показників творчого потенціалу і, відповідно, кількості студентів із високим та достатнім рівнями його сформованості. Так, високий рівень проявляють 15 %. Кількість студентів з достатнім рівнем зростає з 25 % до 27 %. Середній рівень демонструють 35 %. Зменшилася кількість осіб із низьким рівнем – з 25 % до 23 %.

Висновки... Цілеспрямований процес розвитку творчого потенціалу студентів, формування мотиваційно-творчої активності й спрямованості особистості, характерологічних особливостей, досвіду творчої діяльності, індивідуальних особливостей психічних процесів здійснюється через організацію різних видів практики, в тому числі профілактично-виховної, яка виступає важливою ланкою в системі професійної підготовки фахівця соціальної педагогіки. Реалізація зазначеної мети потребує організації творчої діяльності практикантів, неперервного підвищення їхнього професійного та загальнокультурного рівнів, саморозвитку, самореалізації особистості.

Планується представити результати завершеного дослідження динаміки розвитку творчого потенціалу майбутніх соціальних педагогів у процесі соціально-педагогічної практики.

Література

1. Драч І.І. Організація навчального процесу з розвитку творчого потенціалу студентів вищих навчальних закладів І-ІІ рівнів акредитації : дис. ... кандидата пед. наук: 13.00.01 / Драч Ірина Іванівна. – К., 2005. – 194 с.
2. Клепиков О.І. Основи творчої особи : навч. посібн. для студ. / О.І.Клепиков, І.Т.Кучерявий. – К. : Вища шк., 2000. – 295 с.
3. Личность: внутренний мир и саморегуляция: идеи, концепции, взгляды / Авт.-состав Ю.Н.Кулюткин, Г.С.Сухобская. – Санкт-Петербург : Тускарора, 1996. – 285с.
4. Підласий І. Формування професійного потенціалу як мета підготовки вчителя / Іван Підласий, Світлана Трипольська // Рідна школа. – 1998. – №1. – С.3-8.
5. Посталюк Н.Ю. Творческий стиль деятельности. Педагогический аспект / Наталья Юрьевна Посталюк. – Казань : Издательство Казанского университета, 1989. – 296 с.
6. Сисоєва С.О. Теоретичні і методичні основи підготовки вчителя до формування творчої особистості учня: дис...доктора пед. наук : 13.00.04 / Світлана Олександрівна Сисоєва. – К., 1997. – 428 с.
7. Хмельковська С.В. Формування творчого потенціалу майбутніх учителів іноземних мов у процесі фахової підготовки : дис. ... кандидата пед. наук: 13.00.04 / Хмельковська Світлана Володимирівна. – Херсон, 2005. – 221 с.
8. Цокур Р.М. Формування потенціалу професійного саморозвитку в майбутніх викладачів вищої школи у процесі магістерської підготовки : дис...канд. пед. наук: 13.00.04 / Роман Миколайович Цокур. – Одеса, 2004. – 220 с.

Анотація

У статті розкрито роль профілактично-виховної соціально-педагогічної практики у професійній підготовці соціального педагога, розвитку творчого потенціалу особистості.

Аннотация

В статье раскрывается роль профилактически-воспитательной социально-педагогической практики в профессиональной подготовке социального педагога, развитии творческого потенциала личности.

Summary

The role of a prophylactic-educative social-pedagogical practice in professional preparation of social pedagogue; development of personality creative potential is the article.

Ключові слова: практика, соціально-педагогічна практика, профілактично-виховна соціально-педагогічна практика, мета, завдання практики, професійні компетенції, індивідуальні науково-дослідні завдання, творчий потенціал.

Ключевые слова: практика, социально-педагогическая практика, профилактически-воспитательная практика, цель, задания практики, профессиональные компетенции, индивидуальные научно-исследовательские задания, творческий потенциал.

Key words: practice, social-pedagogical practice, prophylactic-educative practice, purpose, tasks of practice, professional competences, individual research tasks, creative potential.

Подано до редакції 11.03.2011.

Рекомендовано до друку канд.пед.наук, доц. Алексеевко Т.А.

УДК:378.937+378.126+378.14

© 2011

Сметаніна Л. С.

ВИКОРИСТАННЯ АКТИВНИХ МЕТОДІВ ПІД ЧАС ВПРОВАДЖЕННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ОРГАНІЗАЦІЇ АЛГОРИТМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Постановка проблеми у загальному вигляді... Вихід України на новий рівень міжнародних стосунків, необхідність європейської інтеграції та ефективна реалізація будь-яких соціально-економічних змін у суспільстві щільно пов'язані з модернізацією системи освіти як найпотужнішого соціального інституту впливу на свідомість громадян і формування громадської думки. У такій ситуації особливого значення набуває модернізація системи педагогічної освіти в усіх її ланках і виконання завдання орієнтації педагогів на реалізацію потреб швидкозмінного суспільства та його громадян. Значно зростає соціальна значущість труда вчителя та підготовки конкурентоспроможного вчителя з високим рівнем комп'ютерної та педагогічної грамотності, який втілить у життя не тільки батьківські побажання, але й усвідомить, що готує нове покоління громадян, на долю яких випадає побудова майбутнього нашої країни в умовах швидких змін в усіх ланках життя. Питання вдосконалення системи професійної підготовки вчителя є провідним для нашої країни, як було зазначено в матеріалах АПН України. Сучасна педагогічна праця вимагає від учителя нових професійних компетенцій, їх опанування та впровадженні в педагогічну практику. А це, як наслідок, вимагає змін у змісті й технологіях професійної підготовки майбутніх учителів.

Виходячи з актуальності проблеми нами запропоновано потужний інструментарій організації діяльності, яка підвищить якість професійної підготовки та комп'ютерну грамотність майбутніх учителів суспільно-гуманітарного напрямку. Цим інструментом у дослідженні виступає педагогічна технологія організації алгоритмічної діяльності майбутніх учителів суспільно-гуманітарного напрямку.

Формулювання цілей статті... За мету статті поставимо аналіз активних методів, які дають змогу ефективно організувати алгоритмічну діяльність під час реалізації етапів педагогічної технології.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми...

Аналіз літератури у контексті філософських та методологічних засад визначення алгоритмічної діяльності та її структури (Д. Кнут, О. Кедровський, Л. Соловей), використання алгоритмізації у навчанні (Л. Ланда, О. Шапіро), професійної підготовки майбутніх учителів (А. Алексюк, А. Богущ, В. Галузинський, Н. Кічук, Н. Кузьміна, З. Курлянд, А. Линенко, В. Сластьонін, С. Сисоєва, Н. Тализіна, М. Шкіль, О. Щербаков), застосування нових інформаційних технологій у підготовці вчителів (І. Богданова, Л. Боднар, Р. Гурін, Т. Койчева, І. Підласий та ін.), методики інформатики (М. Жалдак, Н. Морзе), організації різних видів діяльності майбутніх учителів (Н. Бойко, З. Курлянд, С. Майданенко, О. Осова, В. Редіна), надав можливість схарактеризувати базові поняття дослідження, а саме: алгоритмічна діяльність, організація алгоритмічної діяльності, педагогічні умови організації алгоритмічної діяльності, модель організації алгоритмічної діяльності та на їх основі побудувати педагогічну технологію організації алгоритмічної діяльності, дослідження та впровадження якої педагогічною наукою досі не вивчалось.

Виклад основного матеріалу дослідження... З'ясуємо сутність поняття організації алгоритмічної діяльності. Під алгоритмічною діяльністю ми розуміємо специфічну форму активності людини, що